

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski kanton/Kanton Središnja Bosna
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 49 0 K 054639 21 Kž
Novi Travnik, 17.11.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija: Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, Zuhdije Ćosić i Darmina Avdić kao članova vijeća, sa zapisničarem Ivanom Ćorić-Žderić, u krivičnom predmetu protiv optuženog O.B. zbog krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe optuženog lično od 14.06.2021. godine, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 054639 20 K od 24.02.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 17.11.2021. godine, donio je sljedeću

PRESUDU

Žalba optuženog O.B. odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 054639 20 K od 24.02.2021. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 054639 20 K od 24.02.2021. godine, oglasen je krivim optuženi O.B. (u daljem dijelu: optuženi), radi izvršenja krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: KZ FBiH), činjenično poblizhe opisano u izreci te presude, za koje je po članu 41., 42. i 43. KZ FBiH, izrečena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedan) mjesec, pa mu je temeljem odredbi člana 64. stav 1. i 3. KZ FBiH, izvršen opoziv uvjetnih osuda i to: po pravomoćnoj presudi Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 047688 19 K od 10.07.2019. godine, kojom mu je zbog istog krivičnog djela, izrečena uvjetna osuda, tako što se uzima utvrđenom kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i po pravomoćnoj presudi Osnovnog suda Sokolac broj 89 0 K 065715 19 Kps od 09.04.2019. godine, kojom mu se zbog krivičnog djela Posebni slučajevi falsifikovanja službene isprave iz člana 348. stav 1. tačka 5) KZ RS, uzima utvrđenom iz izrečene uvjetne osude, kazna zatvora u trajanju od 1 (jedan) mjesec, pa je O.B. po članu 54. stav 2. tačka b) i članu 63. stav 3. KZ FBiH, osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci. Istom presudom na osnovu člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: ZKP FBiH), optuženi je obavezan da naknadi troškove postupka čija će visina biti određena posebnim rješenjem, te na plaćanje paušala u iznosu od 70,00 (sedamdeset) KM, u roku od 15. dana od dana pravosnažnosti presude, a po članu 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećeni M.B, M.B.1 i A.B., s imovinskopravnim zahtjevom upućeni su na parnicu.

Protiv te presude blagovremeno je žalbu izjavio optuženi lično kojom žalbom prema njenim razlozima, prvostepenu presudu pobija iz svih žalbenih osnova, s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda poništi i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno postupanje i održavanje glavnog pretresa na kome bi on iznio svoju obranu, te da nema nikakvih primanja i da nema od čega platiti troškove krivičnog postupka.

Odgovor na izjavljenu žalbu nije podnesen.

Na sjednici vijeća održanoj u skladu sa članom 319. stav 8. ZKP FBiH, nakon što je ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih prigovora, u smislu člana 321 ZKP FBiH, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, odlučio je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Pobijajući prvostepenu presudu u osnovi žalbe optuženog se navodi da je on od nekih osoba nagovoren da prizna krivicu za konkretni slučaj i da će tako najbolje proći, ali da mu nitko nije govorio o mogućnosti opozivanja ranijih uvjetnih osuda, smatrajući da za njihov opoziv nije bilo mjesta, jer da je prošlo vrijeme kušnje iz tih ranijih presuda prije no što je konkretno krivično djelo počinio.

Međutim, ovakvim paušalnim žalbenim prigovorima, optuženi ne dovodi u sumnju, na bilo koji način postupak svog priznanja za konkretni slučaj, pa kako se prvostepena presuda preispituje samo u okviru istaknutih žalbenih prigovora u smislu člana 321. ZKP FBiH, ali ne i po službenoj dužnosti, to u vezi sa tako istaknutim prigovorima iz žalbe optuženog, ovaj sud zaključuje da u ovom konkretnom slučaju, nisu počinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka na način kako su one propisane članom 312. ZKP FBiH, pa se žalba optuženog po ovom žalbenom osnovu kao neosnovana i nije mogla uvažiti.

Nisu osnovani ni prigovori žalbe optuženog da je činjenično stanje iz pobijane presude pogrešno i nepotpuno utvrđeno. Analizu dokaza i izvedene zaključke iz pobijane presude ovaj sud u svemu prihvata.

Pobijana presuda je utvrdila da je optuženi dana 02.04.2020.godine, oko 10,50 sati, došao do porodične kuće svojih roditelja M.B. i M.B.1 sa kojim u zajedničkom domaćinstvu živi i njegova sestra A.B., u mjestu K. ... , općina K., te drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir članova svoje porodice majke M.B.1, oca M.B. i sestre A.B., na način da je po dolasku u kuću oštećenih uz psovke i ljutnju od istih uzeo vagu za vaganje, nakon čega je tražio ključ od sprata kuće koja pripada njegovom bratu D.B. koji se nalazi van granica BiH, te kad mu je oštećeni otac M.B. rekao da nema ključa, isti je pokušao fizički da nasrne na oštećenu sestru A.B. ničim izazvan, u čemu ga je spriječio otac M.B., a potom je potrčao prema majci M.B.1 i pokušao da na istu fizički nasrne u čemu ga je uspio ponovo spriječiti otac M.B., da bi potom pokušao fizički da nasrne na oca M.B. u čemu ga je oštećeni uspio spriječiti i zaštititi se od istog, da bi potom uz galamu po izlasku iz kuće udario nogom u staklo od ulaznih vrata koja vrat su od siline udarca udarila u fasadu na kući i istu oštetila, da bi potom nogama polomio stolicu koja se nalazila u hodniku ispred ulaznih vrata u kuću, što je kod oštećenih izazvalo uznemirenje i ugrozilo njihov mir nakon čega je M.B.1 pozvala ovlaštene službene osobe Policijske stanice Kreševo. Inkriminirane radnje optuženog pobijana presuda je pravno kvalifikovala kao krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. KZ FBiH.

Utvrđenja da je optuženi počinio krivično djelo pobijana presuda je zasnovala na priznanju krivnje optuženog shodno odredbama član 245. ZKP FBiH i drugim dokazima, navedenim u obrazloženju pobijane presude, a svi ti dokazi su i po ocjeni ovog suda pružili osnovicu za zaključak da je optuženi postupio na način opisan u izreci pobijane presude, čime je počinio predmetno krivično djelo. Naime, iz iskaza svjedoka oštećenih M.B. i A.B., kao i materijalnih dokaza taksativno pobrojani na strani 3. zadnji pasus i strani 4. prvi pasus pobijane presude, koji kako subjektivni, tako i navedeni materijalni dokazi, koji su potpuno sukladni dokazi, koji na sasvim jasan i uvjerljiv način terete optuženog za postupanje opisano u izreci pobijane presude. Zbog toga je pobijana presuda ispravno postupila kada je ovim dokazima priznata istinitost i uvjerljivost, koji su u svemu sukladni sa njegovim priznanjem, koji potvrđuju upravo onakav zaključak u tom pravcu, kakav je izvela pobijana presuda, a koji dokazi se ni žalbom optuženog na konkretan način ne dovode u sumnju. Zbog toga se izjavljena žalba i po ovom žalbenom osnovu ocjenjuje neutemeljenom, koja kao takva nije mogla biti uvažena.

Kada su u pitanju prigovori optuženog u vezi sa opozivom ranijih uvjetnih osuda, po ocjeni ovog suda, su također neutemeljeni i paušalni budući da prema stanju spisa konkretnog slučaja, proizilazi da je optuženom pravomoćnom presudom Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 047688 19 Kps od 09.04.2019. godine, zbog krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 222. stav 1. KZ FBiH, izrečena uvjetna osuda, kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od od 6 (šest) mjeseci, uslovno 1 (jedna) godina i pravomoćnom presudom Osnovnog suda Sokolac RS broj 89 0 K 065715 19 K od 10.07.2019. godine zbog kaznenog djela Posebni slučajevi falsifikovanja službene isprave iz člana 348. stav 1. tačka 5. KZ RS, izrečena uvjetna osuda, kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedan) mjesec uslovno 1 (jedna) godina, uz mjeru sigurnosti oduzimanje predmeta, čije opozivanje je zatražio nadležni kantonalni tužilac, smatrajući da su za to ispunjeni propisani zakonski uvjeti, koje ukazano povjerenje je optuženi već izigrao i prekršio, pa je prvostepeni sud, pravilno opozvao te uvjetne osude, što je u svemu sukladno odredbama člana 64. stav 2. KZ FBiH, za što je naveo valjano i argumentovano obrazloženje koje takvim prihvata i ovaj sud, pogotovo što te razloge paušalnim prigovorom izjavljene žalbe optuženi nije uopće doveo u sumnju.

Dakle, iz navedenih razloga na štetu optuženog nije povrijeđen ni Krivični zakon u bilo kojoj primijenjenoj odredbi, na koju povredu ovaj sud kako drugostepeni pazi i po službenoj dužnosti, to se izjavljena žalba optuženog kao neosnovana nije mogla uvažiti ni po ovom žalbenom osnovu.

Ispitujući prvostepenu presudu u odluci o izrečenoj krivičnopravnoj sankciji optuženom po kom osnovu žalba optuženog ne sadrži nikakve razloge, po principu proširenog dejstva žalbe u smislu člana 323. ZKP FBiH, po kom izjavljena žalba u korist optuženog zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ili zbog povrede Krivičnog zakona, sadrži u sebi i žalbu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji i oduzetoj imovinskoj koristi, to je ovaj sud ispitao pobijanu presudu i po tom žalbenom osnovu, te je našao da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio sve činjenice i okolnosti značajne za odlučivanje o krivičnopravnoj sankciji koje je i naveo u obrazloženju svoje presude. Zbog toga, po mišljenju ovog suda, pojedinačne utvrđene kazne, kao i izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od sedam mjeseci su adekvatne i primjerene težini konkretno počinjenih krivičnih djela,

njihovim štetnim posljedicama, stepenu ispoljene krivice optuženog i okolnostima izvršenja krivičnih djela i za koje je i ovaj sud uvjerenja da će u cijelosti ostvariti kako opću, tako i posebnu svrhu kažnjavanja iz člana 7. i 42. KZ FBiH. Zbog toga se žalba optuženog nije mogla uvažiti ni po ovom žalbenom osnovu.

Kako optuženi uz izjavljenu žalbu ne prilaže bilo kakve dokaze, relevantne za donošenje odluke o troškovima krivičnog postupka, koja odluka prvostepenog suda je donesena sukladno članu 202. stav 1 ZKP FBiH, to paušalna tvrdnja da nema nikakvih sredstava za plaćanje troškova krivičnog postupka, to izjavljena žalba optuženog i u tom pravcu, ocjenjena je neosnovanom i kao takva nije mogla biti prihvaćena od strane ovog suda.

Sa izloženog, a cijeneći i ostale žalbene navode, ovaj sud je žalbu optuženog po članu 328. ZKP FBiH, odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić,s.r.

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić,s.r.